

τὸν Ἀριστοφάνη, ὡς ἴ ἐράντων διὰ τὸ σφόδρα φιλεῖν ὀπιδυμοῦ των συμφυῖαι, καὶ γινώσκει ἐν δύο ὄντων ἀμοφότεροι ἕνα. ἐνταῦθα ὡς οὐδ' ἀγάγη ἀμοφότεροι ἐφθάρσκει, ἢ τὸν ἕνα * ἐν δὲ τῇ πόλει τὴν φιλεῖν ἀγάγη ὡς ὕδαρ ἡνέδου διὰ τὴν κοινωvίαν τὴν τοιαύτην, καὶ ἥκιστα λέγειν τὸν ἕμὸν ἢ τὸν πατέρα, ἢ πατέρα ἢ ὡς περ γδ μικρὸν γλυκὺ εἰς πολὺ ὕδαρ μυχθὸν, ἀνέδου ποιεῖ τὴν κρᾶσιν, οὕτω συμβαίνει καὶ τὴν οἰκείωτητα τὴν πρὸς ἀλλήλους τὴν δὸπ' ἤδ' ὀνομάτων τούτων, διαφερανίζεν, ἢ κίστε ἀγάγη ὄν, ἐν τῇ πολιτείᾳ τῇ τοιαύτη, ἢ πατέρα ὡς ἕμῶν, ἢ ἕμῶν ὡς πατρὸς, ἢ ὡς ἀδελφοῖς ἀλλήλων. δύο γὰρ ἕνα ἀμείλιστε * ποιεῖ κίστε τὸν ἀνδράποισ καὶ φιλεῖν, τὸ τε ἕδον, καὶ τὸ ἀγαπητὸν * οὐδέτερον οἷόν τε ἕσκαρξεν τοῖς οὕτω πολιτευομένοις, ἀλλὰ μὲν καὶ πρὸς τὴν μεταφέρειν τὰ γενέδρα τέκνα, τὰ μὲν ἐν ἤδ' ἡγερωῶν καὶ τεχνῶν εἰς τοὺς φύλακας, τὰ δὲ ἐν τούτων εἰς ἐκείνοισ, πολλὴν ἔχει τασαχίω, τίνα ἔσται ἕσπον * καὶ γινώσκειν ἀγάγη ὡς τοῖς δίδοντας καὶ μεταφέροντας τίσι τίνας δίδοντας, ἐπὶ ὃ καὶ τὰ πάλιν λαχθέντα μᾶλλον ὀπιδυ τούτων ἀγάγη ὡς συμφυῖαι, ὃς αἰκίας, ἔσρατες, ὀνοίς, οὐ γδ ἐπὶ πρὸς ἀγαρβόοισιν ἀδελφοῖς, καὶ τέκνα, καὶ πατέρας, καὶ μητέρας, οἷ τε εἰς τοὺς ἀλλοῖς πολιτας δοθέντες, τοῖς φύλακας, καὶ πάλιν οἱ πρὸς τοῖς φύλαξιν εἰς τοὺς ἀλλοῖς πολιτας * ὡς ἴ ἀλαβεῖται ἤδ' ἡκούτων τε πρὸς πειν διὰ τὴν συγχύειαν, πρὸς μὲν οὐδ' ἡς πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναικας κοινωvίας διωρέδω τὴν ἕσπον τῆτον.

Κεφάλαιον ε.

Εχόμενον δὲ τούτων ὄντι ὀπιδυ πρὸς τὴν ἀρετήν, τίνα ἕσπον δεῖ κατασκευάζεσθαι τοῖς μέλοισι πολιτευόμεσι τὴν ἀρετήν πολιτείαν, πότερον κοινὴν ἢ μὴ κοινὴν εἶη τὴν κτήσιν. τῆτον δὲ αὐτὸς καὶ χωρὶς σκέψαι το δὸπ' ὃ πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναικας νενομοθετηῶν λέγω δὲ πρὸς τὴν κτήσιν, πότερον καὶ ἢ ἐκείνα χωρὶς, καὶ ὄν νῦν ἕσπον ἔχει πᾶσι, τὰς τε κτήσας κοινὰς εἶη βέλποιν, καὶ τὰς χερσας, ὃς τὰ μὲν γήπεδα χωρὶς, τοῖς δὲ χερσας εἰς τὸ κοινὸν φέροντας ἀλαβσκεῖν ὕπερ ἕνα ποιεῖ ἴ ἐθῶν ἢ τοιωνάντιον, τὴν μὲν γῆν κοινὴν εἶη καὶ χερσας κοινῇ, τοῖς δὲ χερσας διαρρέδου πρὸς τὰς ἕδρας χερσας λέγονται δὲ πινες καὶ τῶτων τὸν ἕσπον κοινωvεῖν ἤδ' ἀγαρβῶν * ἢ καὶ τὰ γήπεδα,

Aristophanem, propter eximiam amantium cupiditatem, applicari simul, & ex duobus fieri vnum. hic ergo necessarium est ambos corruptos esse, vel vnum. At in ciuitatibus necesse est amicitiam infirmam fluxamque fieri propter huiusmodi communitatem, & minimè dicere suum, aut filium patrem, aut patrem filium. Vt enim parum mellis multa in aqua diffusum incensibilem facit mistonem, sic accidit communitatem istam, nequaquam necessariam in tali republica, à nominibus extimantibus vel patrem vt filij, vel filium vt patris vel fratres inuicem exilem profecto beneuolentiam efficere. Duo enim sunt quæ faciunt homines curam habere & amare: proprium scilicet, & affectio. quorum neutrum sit necesse est in huiusmodi republica. Insuper translatio illa natorum ex agricolis, & artificibus in custodes, & ex his in illos, magnam continet difficultatem, quemadmodum tandem fiet: & cognoscant necesse est dantes & transferentes, quibus quos dedant. Præterea & superius dicta magis in his necessarium est euenire, puta rixas & plagas, & amores, & cædes. nam non amplius appellent custodes fratres & filios, & patres & matres, qui aliis ciuibus deduntur: & rursus qui ex custodibus, aliis ciuibus, vt tale caueant aliquid perpetrare propter consanguinitatem. De communitate igitur natorum & mulierum determinatum sit in hunc modum.

CAPVT V.

His consequens est de rebus quæ possidentur, considerare, quomodo sit constituendum illis, qui in optima republica versari debeant: vtrum communes esse debeant, vel non communes. Hoc seorsum determinandum est, nec simul cum his quæ de natis & mulieribus constituuntur. Dico autem circa res, vtrum & si sint nati mulierisque separatim, quemadmodum nunc sunt omnibus, præster tamen res esse communes & vsus. puta, vtrum præstet fundos proprios esse, fructus verò in commune conferre: quod apud quasdam sit gentes, vel contrà, solum quidem commune esse, & communiter colli, fructus autè partiri in proprios vsus: quod etià facere dicitur quidam Barbarorù, vel &